

messe sündimise õigusse pärrast jäi Jakobile om-
maks. Sedda willetsust olli Esaw omma ennese
patto si lābbi ennese peale saanud / et ta sedda
kallist esimesse sündimise õigust ühhe tühja him-
mo pärrast wannega olli ärraminud / sepärrast
kulus Jehowa ka sedda Rebekale jo enne ärra /
et se surem piddi wāhhemat tenima. Siiski ei
lahhetsend Esaw mitte omma patto süüd / waid
kaskis pealegi omma wenna Jakobit ärratappa.

Sest 28. Peatükki.

Kui nüüd Jakob omma isä maiaš Esawit pärrast
sures kartuses piddi ellama ning temma em-
ma nou andis omma sündimise paika ärrapõgge-
neda : siis olli Izaak sedda ka heaks arwanud ;
sepärrast kulus temma Jakobit / kaskis ja ütles
temmale : touse üles / minne Mesopotamia-male
Petueli omma emma isä kotta ja wotta ennesele
sealt naene Labani / omma emma wenna / tütrist.
Ja Izaak õnnistas Jakobit ja satis tedda ärra.
See peäl sattus Jakob ühte paika / ja jäi õse si-
na / et pääto olli loja lāinud / ning ta wõttis kito-
wi sealt paigast ja panni omma pea põhja / ja hel-
tis senna paika magama. Ja ta näggi unnes /
ja wata / reddel seisib Ma peäl / ja temma ots pu-
tus

tus taewasse, ja wata, Jummal inglid
ollid seäl peäl ülesminnemas, ja mahha-
tullemas. Ja wata, Jehowa seisib seäl
peäl ja ütles : Minna ollen Jehowa so-
õsa Abrahami Jummal, ja Isaaki Jum-
mal; se Ma mis peäl sa maggad, sedda
tahhan ma sulle ja so suggule anda. Ja
jo seenne sees peawad keik ma ilma sugu-
uwõtsad sama õnnistud. Ja Jakob
kaskis üles omma unnest ja ütles : oh
mis kartusse wāart on sesinnane paik? sin-
n olle muud kui Jummal kōdda, ja sin-
n se taewa wārraw. Hommiko warra-
põttis temma se kirowi, mis ta pea põh-
jas olnud, ja panni sedda mallestusse sam-
maks, ja sellesamma paiga nimmi panni
emma Petel. Pärrast tōotas terrana üh-
ne tōotusse, et, kui Jummal tahhaks tem-
maga olla, ja sataks tedda jälle rahhoga
taggast temma isä kotta; siis piddi Je-
howa temmale Jummalaks olla, ning